

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2019-12 van:

X, wonende te A,
verder te noemen: klagster,

tegen:

Y,
kantoorhoudende te B,
verder te noemen: de mediator.

---

1. De procedure

- 1.1. Met een op 8 juli 2019 binnengekomen brief met 6 bijlagen heeft klagster een klacht ingediend bij de Tuchtcommissie over het handelen van de mediator.
- 1.2. De mediator heeft verweer gevoerd. Dit verweer is op 3 september 2019 binnengekomen.
- 1.3. De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 15 november 2019 te Den Haag. Hierbij waren, behalve de leden van de Tuchtcommissie en de (plaatsvervangend) secretaris, klagster, vergezeld van Q, en de mediator aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1. De mediator heeft klagster en haar ex-partner (hierna gezamenlijk: partijen) bijgestaan in de financiële afwikkeling van de beëindiging van hun geregistreerd partnerschap. Tussen partijen bestond onder meer discussie over schenkingen die klagsters ouders hadden gedaan en over de waarde van het pand, dat gedeeltelijk in eigendom toebehoort aan partijen in privé en gedeeltelijk aan de onderneming van partijen (een bed and breakfast), en de goodwill van deze onderneming. De insteek van partijen was dat klagster haar ex-partner zou uitkopen.
- 2.2. Op 16 november 2017 is de mediation, na ondertekening van de mediation overeenkomst door partijen en de mediator, aangevangen met een eerste bijeenkomst. De discussie over de schenkingen hebben partijen beslecht door tijdens de derde mediation bijeenkomst, op 15 december 2017, een vaststellingsovereenkomst te ondertekenen. Omdat het partijen toen niet lukte om ook overeenstemming te bereiken over de waarde van het pand en de goodwill en het uitkoopbedrag – het verschil tussen het bedrag dat klagster bereid was te betalen en het bedrag dat haar ex-partner wilde ontvangen bedroeg € 215.000 – heeft de mediator partijen verzocht om als huiswerk een vermogensverdeelstaat in te vullen.

- 2.3. Tijdens de vierde bijeenkomst, op 9 januari 2018, heeft de mediator met partijen hun vermogensverdeelstaten besproken. De mediator heeft partijen er toen op gewezen dat zij in hun vermogensverdeelstaten vergelijkbare fouten hadden gemaakt. Hij heeft ter plekke de vermogensverdeelstaat van klaagsters ex-partner gecorrigeerd en de correcties, die resulteerden in een daling van zijn vraagbedrag, op een televisiescherm getoond aan partijen. Vervolgens heeft hij klaagster gevraagd of zij wilde dat hij ook haar vermogensverdeelstaat zou corrigeren. Daarbij heeft hij haar voorgehouden dat zij er dan wel in haar startpositie op achteruit zou gaan. Klaagster heeft daarop tegen de mediator gezegd dat het geen zin had. De mediator heeft het toen zo gelaten en de vermogensverdeelstaat van klaagster niet aangepast. Partijen hebben vervolgens een principeakkoord bereikt. Onderdeel van dit akkoord was dat klaagster aan haar ex-partner een bedrag van € 362.500 zou voldoen. In het verslag van de bijeenkomst staat vermeld dat het partijen vrijstaat om een advocaat te raadplegen.
- 2.4. Op 10 januari 2018 heeft de mediator een aantal aanvullingen op het besprekingsverslag toegestuurd, waaronder de volgende aanvulling:
- “3.) In overleg met partijen is de vermogensverdeelstaat van de vrouw niet meer aangepast met omissie omtrent meerwaarde pand en boeterente.”*
- 2.5. Tijdens de vijfde bijeenkomst, op 15 januari 2018, heeft klaagster bevestigd dat zij akkoord is met een deal van € 362.500. Het besprekingsverslag, dat de mediator heeft opgesteld en verstuurd naar partijen op 29 januari 2018, vermeldt hierover het volgende:
- “6.) Vrouw wil zien of zij, als zij nu belastingclaim van de man (50%) overneemt, of zij dan ook ongeveer dat bedrag overhoudt. Partijen doen ruw (grootste componenten, dus niet alles meegenomen) rekensommetje. Verkoopprijs 1.384 k -/- IB claim 185,5 K pand -/- 485 K bestaande hypotheek -/- 362,5 aandeel man = 351 K aandeel vrouw. Vrouw begrijpt het. Is nogmaals akkoord met deal 362,5 K.”*
- 2.6. Op 6 februari 2018 heeft de mediator een bedrag van € 2.038,85 (inclusief btw) in rekening gebracht aan klaagster en haar ex-partner voor de door hem verrichte werkzaamheden in de maand januari en hun verzocht om ieder de helft hiervan te betalen binnen veertien dagen.
- 2.7. Op 12 februari 2018 heeft klaagster de mediator en haar ex-partner per e-mail laten weten dat zij na de vierde bijeenkomst “psychisch volledig onderuit” is gegaan en dat bij haar het “onaangename gevoel” is ontstaan dat “er iets niet klopte”. In haar e-mailbericht heeft klaagster toegelicht dat zij te rade is gegaan bij een financieel adviseur tevens mediator, Q, omdat dit gevoel na de vijfde bijeenkomst bleef, en dat zij toen heeft vastgesteld dat haar gevoel inderdaad juist was. Volgens klaagster heeft zij met haar ex-partner vanuit ongelijke posities onderhandeld, omdat de mediator uitsluitend de door haar ex-partner gemaakte rekenfouten in zijn vermogensverdeelstaat heeft gecorrigeerd en niet ook de rekenfouten van klaagster. Die rekenfouten bedroegen volgens haar meer dan € 250.000. Klaagster heeft de mediator en haar ex-partner verzocht om opnieuw samen te komen om uit deze impasse te komen en om tot een overeenkomst te kunnen komen.
- 2.8. In antwoord hierop heeft de mediator klaagster en haar ex-partner dezelfde dag als volgt bericht:
- “Jullie lagen mijlenver uit elkaar. Dat bleek al in de 2^e, 3^e, 4^e mediation. Om jullie dichter bij elkaar te brengen heb ik huiswerkopdracht voorgesteld tbv 4^e mediation. Beide voorstellen lagen wederom mijlen (315 K vs 515 K) uit elkaar. En eigenlijk nog verder omdat ik opmerkte dat X [klaagster, Tuchtcommissie] zelf niet de belastingclaim had meegenomen. Hetgeen ze aangaf al bewust had gedaan en om het op te houden voor debate. En anderzijds gaven jullie toch telkens aan om eruit te willen komen.*
- Ik heb jou X [klaagsters ex-partner, Tuchtcommissie] vervolgens aangegeven dat beide een omissie hadden mbt meerwaarde pand. Het is niet zo dat jij niet inzicht had in hoe groot de error,*

want je hebt gezien hoeveel er van ex-partner vanaf ging. Voor jou was een dergelijke verlaging in procentueel (tov in aanmerking genomen waarde pand) in lijn.

Toen heb ik eerst met jullie hierbij stilgestaan. Wat te doen?

Eerst met X plaatje uitrekenen, met als gevolg dat voorstel van X met een vergelijkbare verlaging omlaag zou gaan.

Ik heb zelfs opgemerkt dat je geen belastingclaims had meegenomen. Dat zou bedrag nog lager maken dat je als voorstel wilde aanbieden.

Je/jullie begrepen beiden drommels goed dat een dergelijke excersitie zou leiden tot mislukken van mediation.

Want er zat sowieso nog een gat tussen de 315 K van jouw X en de (verlaagde) 435 K van ex-partner wat overbrugd moest worden, zo bleek en dat was gewoon de realiteit.

Met deze kennis heb jij toen bewust de keuze gemaakt om verder te onderhandelen vanaf deze 315 en de 435.

Je gaf aan "dat terugvallen naar lager bedrag absoluut geen zin had" om eruit te komen.

Vervolgens hebben jullie toen nog door-onderhandeld om uit te komen p 362,5 K (ipv de helft zoals ex-partner voorstelde).

Ik heb toen voorgesteld of het akkoord was dat ik die 362,5 K mocht herleiden naar een waarde pand en een goodwill van 0.

Dit om waardes te hebben om neer te zetten in een overeenkomst.

Dat was akkoord bij jullie.

In de 5^e bijeenkomst hebben we nog stilgestaan bij jouw vraag wat eenieder dan zou krijgen als verkoopprijs 1.384 mio zou zijn. Met als invalshoek dat je wilde zien dat je bij een dergelijke verkoopprijs niet minder zou overhouden dan ex-partner. En dat bleek. (...)"

- 2.9. Klaagster heeft de mediator op 14 februari 2018 per e-mail, met kopie aan haar ex-partner, in reactie hierop laten weten dat zij haar standpunt dat de mediator de correctie op haar huiswerk had moeten uitvoeren handhaaft en dat zij graag op korte termijn wil bijeenkomen met haar ex-partner om tot een oplossing te komen.
- 2.10. Klaagsters ex-partner heeft klaagster en de mediator in antwoord hierop diezelfde dag medegedeeld dat hij de reactie van de mediator op klaagsters e-mailbericht volledig onderschrijft en dat de mediator correct te werk is gegaan. Hoewel hij van mening is dat hij te veel heeft ingeleverd is er wat hem betreft nog steeds een deal op € 362.500.
- 2.11. Op 15 februari 2018 heeft de mediator de mediation beëindigd, omdat hij heeft geconstateerd dat het "draagvlak (vertrouwen, geheimhouding is doorkruist, etc)" voor de mediator compleet is weggevallen door de wijze waarop klaagster hem benadert. In zijn e-mailbericht heeft de mediator klaagster verzocht om haar aandeel in zijn factuur van 6 februari 2018 te voldoen.
- 2.12. Klaagster heeft de mediator diezelfde dag verzocht om terug te komen op zijn beslissing, omdat zij de door de mediator geschetste vertrouwensbreuk niet voelt en het bij haar aanwezige vervelende gevoel is weggenomen door de uitleg van Q. Voor het geval de mediator daartoe niet bereid is, heeft zij hem verzocht om een slotbijeenkomst zoals bedoeld in artikel 3 van de mediation overeenkomst.
- 2.13. Op 16 februari 2018 heeft de mediator partijen bericht dat hij de mediation niet zal voortzetten en dat partijen bij hem op kantoor mogen langskomen voor een slotbijeenkomst. In zijn e-mailbericht heeft hij toegelicht dat die bijeenkomst hooguit vijf minuten zal duren omdat hij niet meer inhoudelijk op de kwestie zal ingaan en dat hij partijen daarom adviseert om hiervoor tijd, geld en moeite te besparen.
- 2.14. Op 22 februari 2018 heeft de mediator de rechtbank laten weten dat hij zich als mediator heeft teruggetrokken en dat daarmee de mediation is beëindigd.
- 2.15. Op 27 februari 2018 heeft de mediator klaagster verzocht om haar aandeel in zijn factuur van 6 februari 2018 per ommegaande te voldoen. Op 6 en 12 maart 2018 heeft hij haar een herinnering gestuurd en daarbij aangekondigd dat hij een advocaat opdracht zal

geven om zijn vordering te incasseren indien betaling uitblijft en dat de hieraan verbonden kosten op grond van zijn algemene voorwaarden voor haar rekening komen.

- 2.16. Op 12 maart 2018 heeft klaagster de mediator bericht dat zij een klacht tegen hem wil indienen omdat zij niet tevreden is over zijn begeleiding in het mediation traject en dat zij in dat kader voorstelt dat zij haar aandeel in de factuur zal storten op een rekening derdengelden (van haar advocaat) totdat de klacht is afgehandeld.
- 2.17. Bij brief van 16 maart 2018 heeft de advocaat van de mediator het voorstel van klaagster afgewezen, omdat het indienen van een klacht de op haar rustende betalingsverplichting niet opschort of teniet doet gaan en bovendien de klacht ongegrond is. Hij heeft klaagster gesommeerd om de factuur binnen veertien dagen te betalen, bij gebreke waarvan zij wettelijke rente en buitengerechtelijke incassokosten verschuldigd is en een gerechtelijke procedure aanhangig zal worden gemaakt. De advocaat heeft zijn brief afgesloten met het volgende voorstel:
“Vanwege proceseconomische reden stelt cliënte daarom voor om af te zien van de door u verschuldigde wettelijke rente indien en voor zover u binnen de hierboven gestelde termijn het bedrag van € 1.019,43, heeft betaald, waarna partijen verklaren over en weer niets meer van elkaar te vorderen hebben en verdere (klacht)procedures achterwege blijven. Indien u zich daarmee kunt verenigen verneem ik graag uw schriftelijk akkoord, eveneens uiterlijk binnen voornoemde termijn.”
- 2.18. In reactie hierop heeft klaagster de advocaat bij brief van 26 maart 2018 bericht dat zij onder protest en met behoud van al haar rechten en verweren tot betaling is overgegaan.
- 2.19. Op 26 februari 2019 heeft de klachtbehandelaar van de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM) klaagster bericht dat hij de klachtbehandeling heeft beëindigd nu zij kenbaar hebben gemaakt de klacht direct ter beoordeling te willen voorleggen aan de Tuchtcommissie.

3. De klacht

3.1. Klaagster heeft – kort weergegeven – de volgende gedragingen van de mediator opgesomd die volgens haar klachtwaardig zijn:

1. De mediator heeft eenzijdig ten behoeve van klaagsters ex-partner zijn financiële expertise aangewend om tot een oplossing te komen. De mediator heeft tijdens de vierde bijeenkomst uitsluitend de vermogensverdeelstaat van klaagsters ex-partner gecorrigeerd, waardoor klaagster in onderhandeling is getreden met haar ex-partner en met hem een principeakkoord heeft bereikt op basis van een incorrect vertrekpunt. Hierdoor is zij benadeeld. De mediator had aan de ex-partner van klaagster de vraag moeten stellen of hij ook het huiswerk van klaagster zou aanpassen en de druk niet bij klaagster moeten leggen, door de vraag aan haar te stellen te meer omdat de druk in het mediation traject al heel groot was en de mediator erop hamerde dat klaagster niet moest zeuren over kleine verschillen. Ook gelet op zijn neutrale rol en zijn financiële deskundigheid had hij (de mediator) de vermogensverdeelstaat van klaagster moeten corrigeren en haar vertrekpunt bij de onderhandelingen naar beneden toe moeten bijstellen. Indien hij dat had gedaan, dan zouden de onderhandelingen anders zijn verlopen en het bedrag waarover klaagster en haar ex-partner een principeakkoord hebben bereikt aanzienlijk lager gelegen. De mediator heeft door zijn handelwijze de gedragsregels 3 (partijautonomie) en 5 (onpartijdigheid) geschonden.
2. De mediator heeft niet flexibel en empathisch gereageerd op het door klaagster op 12 februari 2018 gedane verzoek om een vervolgggesprek te gelasten met als doel haar bevindingen over de vertrekpunten van partijen bij de onderhandelingen te bespreken. In zijn reactie van 12 februari 2018 heeft de mediator een toon gekozen die niet past bij zijn positie en de boel op scherp gezet. Zijn opstelling vormde een

- keerpunt in de mediaton. De mediator heeft hierdoor gedragsregel 1 (beroepsethiek en integriteit) geschonden.
3. De mediator heeft klaagster in zijn e-mailbericht van 15 februari 2018 valselijk beschuldigd van het doorbreken van vertrouwen en het doorkruisen van geheimhouding. Op grond van artikel 8.3 van de mediation overeenkomst had klaagster het recht om gebruik te maken van het advies van Q. De mediator heeft niet voldaan aan gedragsregels 1 (beroepsethiek en integriteit) en 3 (partijautonomie).
  4. De mediator heeft geen slotbijeenkomst met partijen gehouden, terwijl hij dit op grond van artikel 3 van de mediation bijeenkomst wel had moeten doen. Hierdoor heeft de mediator gedragsregels 1 (beroepsethiek en integriteit), 2 (transparantie) en 4 (onafhankelijkheid) geschonden.
  5. De mediator heeft vanaf het moment dat klaagster begreep hoe ernstig het ontbreken van een correctie op haar huiswerk was, niets gedaan om het mediation traject succesvol af te ronden en daarmee in strijd gehandeld met de opdracht die hij op zich had genomen. Klaagster verwijst hiervoor naar de e-mailberichten van de mediator van 12 en 15 februari 2019. De mediator heeft hiermee niet voldaan aan gedragsregels 1 (beroepsethiek en integriteit) en 4 (onafhankelijkheid).
  6. Nadat de mediator de mediation heeft beëindigd heeft hij klaagster gedwongen om zijn factuur te betalen en heeft hij op oneigenlijke gronden getracht te voorkomen dat klaagster een klacht tegen hem zou indienen. Klaagster verwijst hiervoor naar de briefwisseling tussen klaagster en de advocaat van de mediator van 16 en 26 maart 2018. De mediator heeft hierdoor gedragsregel 1 (beroepsethiek en integriteit) geschonden.

4. Het verweer

4.1. De Tuchtcommissie vat het verweer van de mediator als volgt samen:

1. De mediator heeft zorgvuldig en uitgebreid stilgestaan bij de fouten die in de vermogensverdeelstaat van klaagster stonden. Klaagsters ex-partner had dezelfde fouten gemaakt. De mediator heeft klaagster tijdens de 3,5 uur durende vierde bijeenkomst aangeboden om haar vermogensverdeelstaat aan te passen en aangegeven dat het zou gaan om eenzelfde of vergelijkbare verlaging van de post “meerwaarde pand” als in de vermogensverdeelstaat van klaagsters ex-partner. Hij heeft deze aanpassing in het overzicht van de man “live” op een groot tv-scherm laten zien. Klaagster en haar ex-partner gaven te kennen dat zij de aanpassing begrepen. Ook heeft hij met klaagster besproken dat de correctie in haar vermogensverdeelstaat nog groter zou worden indien ook rekening zou worden gehouden met de belastingclaims en dat derhalve het bedrag dat zij haar ex-partner wilde aanbieden nog veel lager zou worden. Omdat er nog steeds een fors verschil zat tussen het bedrag dat klaagster wilde betalen aan haar ex-partner en het bedrag dat uit de aangepaste berekening van haar ex-partner volgt, gaf klaagster te kennen dat het terugvallen naar een lager bedrag absoluut geen zin had om eruit te komen. Zij besloot toen daarom dat zij haar vermogensverdeelstaat niet door de mediator wilde laten aanpassen. De mediator heeft klaagster hierbij niet gepusht. Klaagster stelt ten onrechte dat haar informatie is onthouden. Tijdens de vijfde bijeenkomst heeft klaagster er met geen enkel woord over gerept dat bij haar een onaangenaam gevoel was ontstaan. Evenmin heeft zij de mediator verzocht om alsnog een gecorrigeerde berekening in haar vermogensverdeelstaat te maken. Als zij dat wel gevraagd had, had hij dat zondermeer gedaan. De mediator betwist verder nog dat klaagster is benadeeld. De mediator concludeert dat hij volstreekte partijautonomie en onpartijdigheid heeft gehanteerd.
2. De mediator had met zijn e-mailbericht van 12 februari 2018 tot doel om de werkelijke gang van zaken te beschrijven. Op dat moment had hij nog niet (definitief) besloten

om de mediation te beëindigen. Hij wilde eerst een bevestiging van klaagster krijgen. Toen hij in plaats hiervan verdere beschuldigingen van klaagster ontving op 14 februari 2018, stelde hij vast dat het draagvlak voor hem onder de mediation was weggefallen. Klaagster stelt derhalve ten onrechte dat hij zich niet heeft gehouden aan gedragsregel 1 (beroepsethiek en integriteit).

3. Klaagster heeft, zonder de mediator en haar ex-partner hiervan in kennis te stellen, een derde geraadpleegd en deze derde geen geheimhoudingsverklaring laten tekenen. Dit had op grond van de mediation overeenkomst wel moeten. Dit is tijdens de eerste bijeenkomst ook uitdrukkelijk aan de orde geweest. De klacht van klaagster dat de mediator met de inhoud van zijn e-mailbericht van 15 februari 2018 gedragsregels 1 (beroepsethiek en integriteit) en 3 (partijautonomie) heeft geschonden, is derhalve ongegrond.
4. Klaagster verwijt de mediator ten onrechte dat hij geen slotbijeenkomst wilde houden. In zijn e-mailbericht van 16 februari 2018 heeft hij dit wel degelijk aangegeven. Daarmee heeft hij voldaan aan het bepaalde in artikel 3 van de mediation overeenkomst. Van schending van de gedragsregels 1 (beroepsethiek en integriteit), 2 (transparantie) en 4 (onafhankelijkheid) is derhalve geen sprake.
5. De mediator verwijst voor zijn standpunt ten aanzien klachtonderdeel 5 naar zijn reactie onder punt 2 hiervoor. Hij voegt hier aan toe dat het hem op grond van artikel 3 van de mediation overeenkomst vrijstaat om de mediation op elk gewenst moment te beëindigen. De stelling van klaagster dat hij zich niet zou hebben gehouden aan de gedragsregels 1 (beroepsethiek en integriteit) en 4 (onafhankelijkheid) is dan ook ongegrond.
6. De mediator was genoodzaakt om zijn vordering ter zake van de factuur van 6 februari 2018 uit handen te geven aan een incasso-advocaat omdat klaagster, ondanks diverse verzoeken hiertoe, weigerde deze factuur te betalen. De mediator heeft klaagster niet gedwongen om de factuur te betalen, aangezien zij de gemaakte betalingsafspraken niet nakwam. Omdat de factuurkosten verhoogd zouden worden met de incassokosten heeft de advocaat van de mediator klaagster voorgesteld om haar daarin tegemoet te komen voor wat betreft de incassokosten, maar wel met de afspraak dat een en ander afgerond zou zijn, dus zonder klachtenprocedure. De mediator heeft klaagster niet gehanteerd maar juist getracht om haar tegemoet te komen. Van schending van gedragsregel 1 (beroepsethiek en integriteit) is derhalve geen sprake.

5. De beoordeling

- 5.1. De Tuchtcommissie dient te beoordelen of het handelen van de mediator in strijd is met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator. Voor gegrondverklaring van een klacht is vereist dat de verweten gedraging met een voldoende mate van zekerheid vaststaat.
- 5.2. Naar de kern vertalen de klachten van klaagster zich in het feit dat zij de mediator verwijt dat hij zijn deskundigheid eenzijdig - in het belang van haar ex-partner - heeft aangewend en dat zij onder druk van de situatie onvoldoende de gelegenheid heeft ervaren om haar belang naar voren te brengen. Dat is naar het oordeel van de Tuchtcommissie echter feitelijk niet komen vast te staan. Uit de verslagen van de bijeenkomsten en de correspondentie blijkt niet dat sprake is geweest van een ongelijkwaardige behandeling van partijen door de mediator. De mediator heeft tijdens de vierde bijeenkomst voorgesteld aan klaagster om ook haar huiswerk te corrigeren, maar klaagster heeft daarvan afgezien. Juist omdat het de taak van de mediator is om de autonomie van partijen te waarborgen ziet de Tuchtcommissie niet in waarom de mediator dit voorstel aan de ex-partner had moeten voorleggen en niet aan klaagster zelf. Dat de mediator druk heeft uitgeoefend op klaagster, wordt bestreden en komt uit de stukken niet naar voren. De Tuchtcommissie heeft ook niet kunnen vaststellen dat de mediator reden had om te twijfelen aan de afwijzing door klaagster van zijn aanbod om haar huiswerk te

corrigeren. Onder die omstandigheden kan niet worden aangenomen dat de mediator gehouden was om uit eigen beweging alsnog het huiswerk van klaagster te corrigeren. De Tuchtcommissie onthoudt zich van een oordeel over de vraag of klaagster is benadeeld en of een nadere financiële bespreking, zoals klaagster op 12 februari 2108 heeft verzocht aan de mediator, voor klaagster tot een gunstiger resultaat zou hebben geleid. Daar gaat de Tuchtcommissie niet over. De Tuchtcommissie beperkt zich tot de beoordeling van de vraag of de mediator tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

- 5.3. De Tuchtcommissie overweegt verder dat, nu klaagster achteraf stelt dat haar belang onvoldoende gewaarborgd is geweest in deze mediation en dat zij daarbij steun zoekt in de toelichting van Q, het juist op de weg van klaagster had gelegen om vooraf te melden aan de mediator dat zij Q wilde inschakelen. Dat in het verslag van de vierde bijeenkomst staat vermeld dat het haar vrijstond om een advocaat te vragen om advies, doet daar niet aan af. Door de mediator achteraf hiermee te confronteren heeft zij dit als element ingebracht in de mediaton met als gevolg dat niet meer vruchtbaar kon worden samengewerkt. Hiervan kan de mediator geen verwijt worden gemaakt. De mediator heeft ter zitting toegelicht dat het e-mailbericht van klaagster van 12 februari 2018 voor hem als een donderslag bij heldere hemel kwam, omdat hij dacht dat partijen eruit waren en hij geen signalen van klaagster had ontvangen dat dit niet klopte, en dat klaagster met haar handelwijze het draagvlak voor de mediation heeft weggehaald. De Tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat de mediator met zijn e-mailberichten aan klaagster van 12 en 15 februari 2018 niet de grens van het tuchtrechtelijk toelaatbare heeft overschreden. Nu het een mediator vrijstaat om op ieder moment de mediation te beëindigen (zie artikel 3 van de mediationovereenkomst), was de mediator ook niet gehouden om de mediation succesvol af te ronden.
- 5.4. Uit het voorgaande volgt dat de klachten onder 3.1 sub 1, sub 2, sub 3 en sub 5 ongegrond zijn.
- 5.5. De klacht dat de mediator tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door geen slotbijeenkomst te houden, slaagt evenmin. De mediator heeft partijen op 16 februari 2018 immers laten weten dat zij op zijn kantoor mochten langskomen voor een slotbijeenkomst. Dat partijen hiervan geen gebruik hebben gemaakt, kan de mediator niet worden verweten.
- 5.6. De klacht van klaagster met betrekking tot de gang van zaken rondom de factuur van de mediator, slaagt evenmin. Dat de advocaat van de mediator in zijn brief van 16 maart 2018 een poging heeft gedaan om het geschil snel op te lossen, levert geen tuchtrechtelijk verwijt aan de zijde van de mediator op.
- 5.7. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de klachten als ongegrond worden afgewezen.

6. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klacht ongegrond.